

[Gustav Pedersen.]

Jeg beklager, at min Taletid er udløbet, jeg havde et Par Bemærkninger til, men jeg kan maaske senere faa Ordet for en kort Bemærkning.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem beklagede, at den høje Regering ikke levnede Tid til indgaaende Forhandling om dette Forslag. Paa Foranledning af denne Udtalelse vil jeg sige, at den høflige Henstilling fra min Side blev fremsat af Hensyn til Rigsdagens Arbejdsstof og ikke efter Henstilling fra Regeringen.

Det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen har Ordet.

Axel Kristensen: Jeg skal fatte mig meget kort. Det, jeg sagde om Socialdemokratiet som Opposition og Regeringsparti, refererede sig til, at Ministeriet Stauning i 1930erne, da der var langt større Arbejdsløshed end nu, undersøgte Muligheden af at lave en Arbejdsfordelingslov, men undlod det.

Nu bliver dette at være faglært fremstillet, som om det er et stort Offer, en Mand bringer. Naa, man vælger nu selv det Fag, man vil lære, fordi man har Lyst. Man staar i Lære fra det fjortende til saadan noget som det attende—nittende Aar. Det er en stor Fordel at faa en god Uddannelse, og jeg kan nu ikke indse, at det skulde forpligte Samfundet til til evig Tid at sørge for vedkommende netop inden for det paa-gældende Fag. Det er helt fejlagtigt at stille det op paa den Maade, man gør her. Naar man oplærer en vis Mængde Mennesker inden for et Fag, saa vil der være dygtige og udygtige inden for dette Fag, det kan ikke være anderledes, og det er ikke nogen større Ulykke, at de mindre dygtige inden for et Fag — og det bliver altid de mindre dygtige inden for et Fag, der bliver skubbet ud — gaar over i andre Brancher, hvor dette, at de har staaet i Lære, alligevel i høj Grad kommer dem til gode. Det vil være saaledes i praktisk talt enhver Situation, at den faglærte inden for Industrien altid vil blive foretrukket, ogsaa til ufaglært Arbejde. Det er noget, vi ser mange Steder, at Folk, der har lært et Fag, gaar over og bliver Specialarbejdere inden for de mange Felter i Industrien, hvor man ikke bruger faglærte, men hvor man uddanner Folk til specielle Ar-

bejder, og ganske uanset, om en faglært maa forlade sit Fag eller ej, er det derfor en stor Fordel at have lært et Fag fremfor at have været Cyklebud eller Bybud i de Aar, hvor de unge bliver udviklet, og hvor de faar Lejlighed til at blive præget til det Liv, de senere skal leve.

Jeg sagde udtrykkeligt før, at jeg selvfølgelig ikke vilde forlange, at en gift Tømrer fra København med 2—3 Børn skulde rejse til Lolland og luge Roer. Der maa administreres med fuld Hensyntagen til de Mennesker, det drejer sig om, men principielt maa det være saadan i et Samfund, at hvor der er nyttigt Arbejde at udføre, skal dette udføres, før Folk skal leve af Understøttelse. Hvis man opgiver dette, saa kommer man ud i noget, som den danske Befolkning ikke har Raad til, og som ikke tjener den danske Arbejderklasses Interesser.

Endelig vil jeg sige, at vi ønsker ikke — jeg i hvert Tilfælde ikke — at gøre den Lov, vi har haft her under Krigen, til alene at være en Manøvre mod Tyskerne. Jeg nævnte det som det første Punkt. Jeg mener ganske bestemt, at det var medvirkende, at man ønskede at stille Arbejderne saaledes, at de ikke unødigt blev fristet til at tage Arbejde for Tyskerne, men jeg nævnte ogsaa — og jeg sagde, at det var det væsentlige for mig — at ganske uanset de Fejl, Løven var behæftet med, og ganske uanset Udgifterne havde man gennem denne Lov formindsket det Nerveslid, som den danske Befolkning og dermed ogsaa de danske Arbejdere var udsat for under Krigen. Jeg lagde den allerstørste Vægt paa dette, og jeg sagde, at godt og ondt taget i Betragtning var jeg glad for, at vi havde haft denne Lov under Krigen.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Gustav Pedersen): Jeg vil gerne slaa fast, at det i hvert Fald er Regeringen, der har givet saa mange Lovforslag til Behandling i Dag, at det ikke er muligt at bruge rimelig Tid til Behandlingen af dem.

Jeg skylder det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen en Bemærkning vedrørende Forholdet til Detailhandlerne. Hvis det